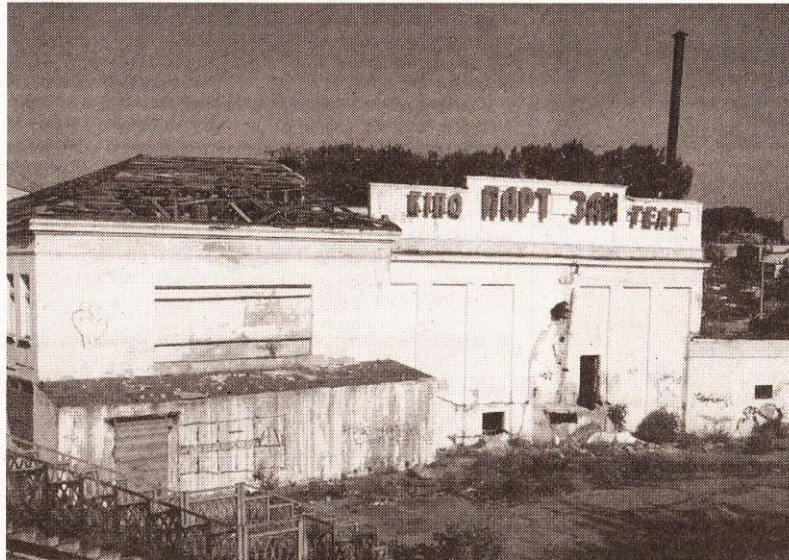

До Дня Міста Рівного "ОГО" пропонує рівнянам пригадати цікаві сторінки минулого і сучасності нашого міста у проекті "Відкрий Рівне". Ми зібрали деякі цікаві факти і світлини з минулого і сучасності нашого міста. Відкриваймо Рівне разом — на сторінках газети "ОГО" і на Рівненському інформаційному порталі OGO.ua!

Де був "Інтим" 100 років тому?

Під мостом у центрі Рівного нині кипить будівництво — на місці колишнього кінотеатру "Партизан", за адресою Соборна, 274, невдовзі має постати торговельно-побутовий бізнес-центр. А сто років тому тут був... "Інтим"!

"Інтим" — це кінотеатр. Виявляється, у 1911 році у Рівному їх вже було аж три! По суті, за сто років нічого не змінилося — зараз, якщо до кінопалацу "Україна" та багатозального "Мультиплексу" ("ЕРИ") додати кінотеатр "Gonzo", але не враховувати невеличких кінозалів у торговельно-розважальних закладах, вийде також три кінотеатри на місто!

Облаштувати заклади для перегляду кінофільмів у Рівному почали з 1909 року. Один із кінотеатрів, тогочасного власника

вини", з приходом радянської влади став "Комінтерном". Під час німецької окупації тут діяв кінотеатр для німецьких військових "Де-Лі". Після звільнення Рівного від фашистів і відновлення радянської влади кінотеатр став "Партизаном". Під такою назвою цей будинок, у проектуванні й розписі якого, як стверджують дослідники, брав участь відомий архітектор і художник Георгій Косміаді, пам'ятає чимало рівнян.

Нормальна робота осередку кінемистецтва налагодилась не відразу.

"У вільний час ви хочете відпочити і йдете в кінотеатр "Партизан", — писала тодішня головна обласна газета "Червоний прапор". — Але що вас тут чекає? Ми вже не говоримо, що вам можуть поламати ребра, що ви можете у фойє задихнутися від тютюнового диму. Це ще нічого. Головний удар чекає вас безпосе-

До якої Ольги приїжджав у Рівне останній імператор?

Від початку Першої світової війни в Рівному працювала сестрою милосердя... рідна сестра останнього російського імператора Миколи II, молодша донька імператора Олександра III та імператриці Марії Федорівни велика княгиня Ольга. Вона доглядала поранених у місцевому військовому госпіталі. Сучасники писали, що руки Ольги творили дива. Лікарі спеціально кликали її, коли пораненому треба було зробити особливо складну перев'язку.

Брат-імператор під час війни не раз бував у Рівному і зустрічався тут з Ольгою, разом з нею оглядав поранених у госпіталі. Про це свідчать щоденникові записи Миколи II, які дійшли до наших днів.

"В половине первого ночи выехал из Ставки и в 9 час. утра прибыл в Ровно, — писал в своем дневнике Микола II 24 вересня 1914 року. — С большою радостью встретил Ольгу и Сандро на станции. Поехал с ними в лазарет, в кот. Ольга ухаживает с начала войны в качестве сестры милосердия, а затем в местный лазарет, где обходил более тяжело раненых. Все нашел в порядке и чистоте. Завтракал с Ольгой, Сандро и Дмитрием у себя и в час с четвертью уехал в Брест-Литовск..."

29 жовтня того ж року останній російський імператор знову відвідує Рівне.

972 ЛЬВОВСЬКА ВОЙНА 1914-15 ГГ № 61

Рівно. Емператор і його сестра велика княгиня Ольга обходять поранених у військовому госпіталі.

Микола II і його сестра велика княгиня Ольга обходять поранених у рівненському військовому госпіталі

Ольга вошла в вагон. Поехали вдвоє в її лазарет. Он был полон ранеными — 220 чел.

Побывал в помещении сестер и в ее комнате. Завтракали в поезде в час. Погода была солнечная, мы выехали за город и оттуда хорошей дорогой вернулись на станцию. После чая посидели вдвоє до моего отъезда в 7 час. Вечером поиграли в домино".

До речі, саме в той час Ольга розлучилась із першим

"Інтим" — це кінотеатр. Виявляється, у 1911 році у Рівному їх вже було аж три! По суті, за сто років нічого не змінилося — зараз, якщо до кінопалацу "Україна" та багатозального "Мультиплексу" ("ЕРИ") додати кіноклуб "Gongzo", але не враховувати невеличких кінозалів у торговельно-розважальних закладах, вийде також три кінотеатри на місто!

Облаштувати заклади для перегляду кінофільмів у Рівному почали з 1909 року. Один із кінотеатрів, тогочасного власника якого звали Фердинанд Берндт, якраз і отримав інтригуючу назву "Інтим".

"Земля, на якій побудовано кінотеатр, була взята в оренду родиною Берндтів у власника Рівного Станіслава Казимировича Любомирського ще в 1912 році, — розповідається у дослідженні Людмили Леонової, вміщеної на сторінках "Рівне вечірнє" у 2008 році. — ...Кінотеатр мав велику залу зі сценою та оркестровою ямою. Партер містив 476 місць і 6 лож. Були в кінотеатрі й балкони, але на момент відкриття ще не працювали, оскільки не були закінчені сходи. Кабінка кіномеханіки була зроблена з вогнетривкого матеріалу, сходи до неї були металеві, як і шафа для плівок з фільмами. Зал освітлювався електрикою, мав два електричних вентилятори та три витяжки. В приміщенні був водопровід та туалетні кімнати. Для дотримання протипожежних заходів у залі для очікування знаходився гідрант. Дві квиткові каси знаходились у вестибулі. Обігрівався будинок від котла, який знаходився у підвалі".

Згодом цей кінотеатр звався "Ампір", "Но-

цей будинок, у проєктуванні якого, як стверджують дослідники, брав участь відомий архітектор і художник Георгій Косміалі, пам'ятає чимало рівнян.

Нормальна робота осередку кіномистецтва налагодилась не відразу.

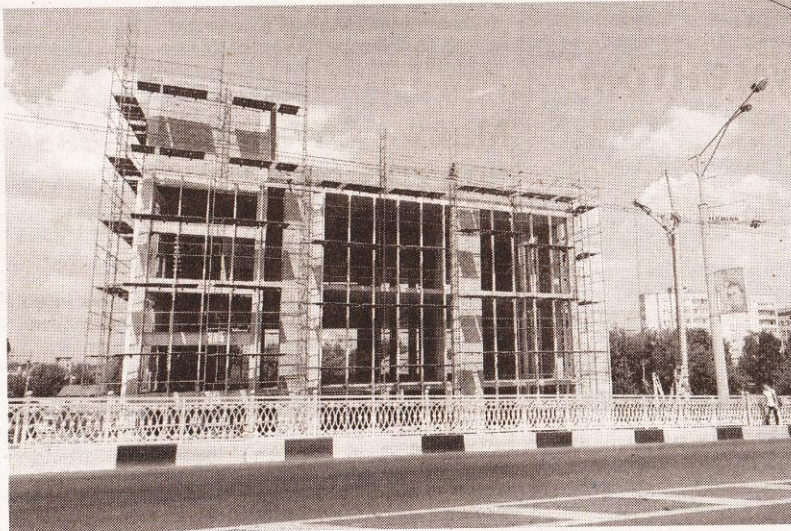
"У вільний час ви хочете відпочити і йдете в кінотеатр "Партизан", — писала тодішня головна обласна газета "Червоний прапор". — Але що вас тут чекає? Ми вже не говоримо, що вам можуть поламати ребра, що ви можете у фойє задихнутися від тютюнового диму. Це ще нічого. Головний удар чекає вас безпосередньо в залі. По-перше, ви не знайдете ні свого ряду, ні свого місця... Справа тут організована просто. Перед тим як починають впускати до залу, біля дверей збирається велика юрба людей, вони штурмом вриваються в зал і вибирають місце, яке їм сподобається... Кому пощастить, той примоститься, а кому ні — простоїть увесь сеанс. Дуже погані порядки у нашому кіно...".

Невдовзі, після публікації в газеті та скарг глядачів, тут провели капітальний ремонт приміщення, облаштували фойє та естраду. В останні роки роботи кінотеатру частину його приміщення здали в оренду під кафе.

...У 2006 році будівлю "Партизану" продали. За 760 тисяч гривень її придбала фірма, яку пов'язують із нинішнім підприємцем Ярославом Диким. Прізвище останнього увічнене в народній назві ринку, розташованого неподалік колишнього кінотеатру.

Відтоді будівля кінотеатру поступово руйнувалась — і, зрештою, її розібрали.

Зараз тут "з нуля" будують бізнес-центр. І це вже буде зовсім інша історія.

Брест-Литовск..."

29 жовтня того ж року останній російський імператор знову відвідує Рівне.

Ольга вошла в вагон. Поїхали вдвоє в її лазарет. Он был полон ранеными — 220 чел.

Валентин Серов. Портрет Ольги Олександрівни. 1893 рік (Ользі 11 років)

"В 10 час. чудним теплым утром приехал в Ровно, — занотує Микола II у щоденнику. — Ольга и Сандро встретили меня; поехали вместе в ее лазарет. Теперь раненых было гораздо больше прошлого раза. Вернулись в поезд к завтраку. В 2 часа отправился с ней в два военных госпиталя, в кот. я тоже был. Видел много австрийских раненых. В половине пятого пил чай в поезде. Читал. Погулял немного на станции. После обеда пошел с Ольгой. Простился с нею и Сандро около 10 час. Затем поиграл с теми же в домино".

А ось запис за 1915 рік — 26 січня:

"В 9 час. прибыл в Ровно.

Побывал в помещении сестер и в ее комнате. Завтракали в поезде в час. Погода была солнечная, мы выехали за город и оттуда хорошей дорогой вернулись на станцию. После чая посидели вдвоє до моего отъезда в 7 час. Вечером поиграл в домино".

До речі, саме в той час Ольга розлучилась із першим чоловіком — принцем Ольденбургським і вийшла заміж за офіцера Миколу Куліковського, стосунки з яким тривали до того 13 років. Від Куліковського Ольга народила двох синів (у першому шлюбі княгиня не мала дітей) і провела з ним усе подальше життя.

...Сучасники розповідали про велику княгиню Ольгу як про скромну в побуті людину, талановиту художницю — вона залишила після себе близько 2 000 картин! Кошти від їх продажу допомагали їй займатись благодійністю. Цікаво, що велика княгиня Ольга — одна з небагатьох членів імператорської сім'ї Романових, яка уникнула більшовицьких переслідувань. Після жовтневої революції 1917 року вона вийшла в Данію, згодом — до Канади, де прожила до 1960 року.